

ת"פ 36472/10/19 - פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נגד יובל רוקח, מיכל רוקח

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 36472-10-19 פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נ' רוקח ואח'
תיק חיצוני: 446165/2018

בפני כבוד השופטת אדנאקו סבחת-חיימוביץ
המאשימה פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה

נגד
הנאשמים 1. יובל רוקח
2. מיכל רוקח

החלטה

לאחר סיום פרשת התביעה טענו ב"כ הנאשמים, כי אין לחייב את הנאשמים להשיב לאשמה.

1. כנגד הנאשמים, בני זוג, הוגש כתב אישום מתוקן בשנית המייחס להם עבירה של הכנה של חוזה כוזב במטרה להתחמק ממס, עבירה לפי סעיף 98(ג2)(3) לחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), תשכ"ג-1963 (להלן: "**החוק**"). עוד מיוחסים לנאשם 1 עבירות של שימוש בכל מרמה, ערמה ותחבולה במטרה לעזור לאחר להתחמק ממס, עבירה לפי סעיף 98(ג2)(4) לחוק ומסירת אמרה או תרשומת כוזבת במטרה לעזור לאחר להתחמק ממס, עבירה לפי סעיף 98(ג2)(1) לחוק.

על פי הנטען בכתב האישום, הנאשמים רכשו דירה ברחובות עליה דיווח הנאשם 1 (להלן: "**הנאשם**") ביום 24.1.006. ביום 13.12.2010 רכש אביו של הנאשם דירה ביבנה עבור הנאשמת 2 (להלן: "**הנאשמת**"). הנאשמת החזיקה בדירה ברחובות וביבנה ולכן הייתה מחויבת במס עבור הדירה ביבנה. על פי הנטען, הנאשם זייף הודעת נאמנות לפיה הדירה ברחובות שייכת לאביו כדי להתחמק מתשלום מס. לשם כך, הנאשם זייף את טופס הדיווח על רכישת הדירה ברחובות באופן שסימן עליו שזו נרכשה בנאמנות. על בסיס דיווח כוזב זה ביקש הנאשם להכיר בנאמנות על דירת רחובות לאביו, וכי רכישת דירה יבנה תחויב במס מופחת כדירתה היחידה של הנאשמת. בקשתו נדחתה. ביום 14.04.2011 רשות המסים הוציאה שומה לנאשמת בגין דירת יבנה, כדירה שנייה בהקפאה, כך שאם דירת רחובות תימכר, ניתן יהיה לתקן את השומה ולחשב את מס הרכישה של דירת יבנה כדירה יחידה. ביום 09.12.2012 הנאשמים ובת חן יוסופוב (להלן: "**בת חן**") ערכו חוזה מכר פיקטיבי לדירת רחובות וזו דווחה לרשויות המס על ידי הנאשם ביום 24.01.2013 במטרה להתחמק מתשלום מס. ביום 14.03.2013 פנה הנאשם בשם הנאשמת וביקש לתקן את שומת המס של דירת יבנה כדירה יחידה ובקשתו נענתה ביום 17.3.2013.

עיקרי טיעוני הצדדים

2. ב"כ הנאשם טען, כי אין בראיות שהציגה המאשימה ראיות לכאורה להוכחת האשמה ולכן אין לחייב את הנאשם להשיב לאשמה. לשיטת ההגנה, מהראיות שהוצגו על ידי עדי התביעה עולה, כי מספר שנים טרם עריכת ההסכם הנוגע לדירת יבנה הוגשה הצהרת הנאמנות לרשויות המס ולעירייה ביחס לדירת רחובות. בנסיבות אלה נטען, כי עמדת המאשימה לפיה הצהרת הנאמנות נערכה במועד מאוחר על מנת להתחמק ממס בקשר לדירת יבנה היא חסרת כל ביסוס. על גבי ת/4 טופס הדיווח יש סימון בדבר הצהרת נאמנות, מסמך

שנמסר במועד הדיווח על רכישת דירת רחובות. ככל שסברה המאשימה אחרת, היה עליה להביא ראיות המצויות בחקירות פנים במיסוי מקרקעין וכן להביא לעדות את מי שפתחה את הטיפול בתיק בהתאם לנ/1 ולמי שרשומה כמי שסגרה את התיק, כדי להבהיר מהם המסמכים שמסר הנאשם בזמן הדיווח על העסקה. כבר בשנת 2007, הנאשם העביר לעירייה את כל המסמכים הדרושים, לרבות הצהרת הנאמנות, והדירה הועברה על שם אביו. המאשימה לא הוכיחה זיוף של הודעת הנאמנות.

משלא הוכח זיוף לגבי הצהרת הנאמנות, הרי שדירת רחובות שייכת לאביו של הנאשם ומשכך, לא בוצעה כל עבירה בקשר לעסקה בדירת יבנה, שכן לא הייתה לנאשמת דירה נוספת, כך שלא התקיים היסוד של להתחמק ממס. לא הוכח שדירת עמידר ניתנת לרכישה רק על ידי זכאי משרד השיכון, כך שהדירה נרכשה עבור האב.

כמו-כן היה על רשויות המס להודיע, בהתאם לסעיף 85(א) לחוק, על תיקון שומה לגבי דירת יבנה אך הדבר לא נעשה. אין לקבל את עמדת המאשימה, כי סעיף 85(ב) מאפשר לקבל החלטה לאחר הרשעה בדין, כך שיש לראות את הוראות סעיף 85(א) כלשון חובה גם אם הסעיף נוקט בלשון "רשאי". עוד שגו רשויות המס בכך שלא הוציאו שומה חדשה לאחר שלא הכירו בהצהרת הנאמנות, שכן לו היו עושים כן, כתב האישום לא היה בא לאוויר העולם.

3. ב"כ הנאשמת טען, כי היה על המאשימה להוכיח קיומו של יסוד נפשי לעריכת חוזה פיקטיבי בעת החתימה על ההסכם בנוגע לדירה ברחובות. נוכח אופן ניהול החקירה, הרי שאין כל יסוד לטענה שהנאשמת חתמה על חוזה פיקטיבי ביחס לדירה ברחובות. בת חן העידה על עסקה לגיטימית, העבירה תשלומים בהתאם להסכם והיא רואה בדירה כדירתה, אף אם לא ידעה למסור פרטים על הדירה בזמן חקירתה. עדות בת חן שומטת את הקרקע תחת הטענה לעסקה פיקטיבית. הנאשמת נחקרה בשנת 2014 והגם שבשלב זה, נחקרה גם בת חן בקשר לעסקה בדירה ברחובות, הרי שהנאשמת לא נחקרה בקשר לכך ולא הוצג לה ההסכם. הנאשמת נחקרה שוב בשנת 2018 וגם אז לא הוצג לה ההסכם, כך שלא התאפשר לה למסור גרסתה. מדובר במחדל חקירה מהותי שפגע ביכולתה של הנאשמת להתגונן. יתירה מכך, בחקירה זו אין בחשדות בגין הוזהרה הנאשמת התייחסות לחוזה הפיקטיבי.

יתירה מכך, המאשימה קיבלה את הסבריה של הנאשמת, כי הנאשם הוא שטיפל בעניינים הכספיים ולכן לא ייחסה לה את יתר העבירות שיוחסו לנאשם. משכך יש לקבל את הסברי הנאשמת גם ביחס להסכם בדירה ברחובות, לפיה מדובר בעסקת מכר שלא נפל בה כל דופי. בנסיבות אלה, אין לתת משקל לגרסת הנאשמת בחקירתה, כי לא ידעה שדירת רחובות נמכרה. עדות הנאשמת בבית המשפט לא תעלה ולא תוריד, שכן לא יהיה בעדותה להוסיף על הראיות שנאספו עד כה ואשר אין בהן ממילא לבסס את הנטען כנגדה בכתב האישום ולכן יש להכריע בעניינה כבר עתה מבלי לחייבה להשיב.

ב"כ הנאשמת הפנה לטענות הנאשמת שהועלו במסגרת בקשה לביטול כתב האישום, לרבות הטענות ביחס לאישור היועץ המשפטי לממשלה להגשת כתב האישום כנגד הנאשמת ולשיהוי בהגשת כתב האישום. לשיטת ההגנה, ההחלטה היא לאקונית, מתירה את הגשת כתב האישום ללא נימוקים, כך שספק אם כל הפרטים היו בפני היועץ המשפטי לממשלה. לשיטת ההגנה לו התמונה המלאה הייתה בפניו, לא היה מאשר את הגשת כתב האישום כנגד הנאשמת.

4. ב"כ המאשימה סקרה את הראיות בתיק, לרבות עדויות הנאשמים בחקירותיהם, וטענה, כי בהתאם להלכה הפסוקה די בראיות בסיסיות ואפילו דלות על מנת לחייב את הנאשמים להשיב לאשמה. לשיטתה, הנאשמים יצרו מצג שהדירה ברחובות מחוזקת על ידם בנאמנות וכאשר הדבר לא צלח הם ערכו הסכם פיקטיבי עם בת חן לגבי דירת רחובות והכל כדי להתחמק מתשלום המס בגין הדירה ביבנה.

5. לאחר שעיינתי בחומר הראיות שהוגש עד כה, ולאחר שנתתי דעתי לטיעוני ב"כ הצדדים, אני סבורה שדין הבקשה להידחות.

6. סעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי קובע, כי **"נסתיימה פרשת התביעה ולא הוכחה האשמה אף לכאורה, יזכה בית המשפט את הנאשם..."**.

7. קבלת הטענה שאין להשיב לאשמה משמעה, כי אין בראיות שהובאו על ידי המאשימה אף כדי לבסס הרשעה לכאורה, ומכאן שאין הצדקה לדרוש מן הנאשם להתגונן (ר' **קדמי**, על סדר הדין בפלילים, חלק שני א, מהדורה מעודכנת, תשס"ט-2009, ע' 1446).

בשלב בו מועלית הטענה לא נבחנת עדיין מהימנות העדויות וכדי שתדחה טענת אין להשיב לאשמה די למאשימה להציג ראיות בסיסיות ואפילו קלושות בלבד.

ראו בעניין זה בע"פ 732/76 **מדינת ישראל נ' רפאל כחלון** (21.11.77):

"בית-המשפט לא יטה אוזן קשבת לטענה שלפיה אין להשיב לאשמה אם הובאו ראיות בסיסיות, אם כי דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה שפרטיה הובאו בכתב-האישום ראיות בסיסיות לענין זה אין משמען כאמור ראיות שמשקלן והיקפן מאפשר הרשעה על אתר, אלא כדברי בית-המשפט העליון ב- ע"פ 28/49, [1]. הנ"ל, ראיות במידה היוצרת אותה מערכת הוכחות ראשונית, המעבירה את הנטל של הבאת ראיות (להבדיל מנטל השכנוע) מן התביעה לנאשם".

8. בשלב זה בית המשפט אינו בוחן את המשקל הראייתי או את מהימנות העדים, אלא אך האם יש בראיות המאשימה כדי להוכיח לכאורה את המיוחס לנאשמים, על מנת שאלה ינהלו את הגנתם.

משכך, התביעה נדרשת להציג מערכת ראיות בסיסיות, עד כדי דלות, להוכחת העבירות הנזכרות בכתב האישום. ראיות בסיסיות לענין זה אין משמען ראיות שמשקלן והיקפן מאפשר הרשעה על אתר, אלא ראיות היוצרות אותה מערכת הוכחות ראשונית, המעבירה את נטל הבאת הראיות מן התביעה לנאשמים.

9. לטעמי, די בראיות שהובאו מטעם התביעה, לצורך שלב זה של הדיון, כדי לסבך לכאורה, את הנאשמים בעבירה של הכנה של חוזה כוזב במטרה להתחמק ממס ואת הנאשם בעבירות של שימוש בכל מרמה, ערמה ותחבולה במטרה לעזור לאחר להתחמק ממס ומסירת אמרה או תרשומת כוזבת במטרה לעזור לאחר להתחמק ממס ולבקש את הסבריהם לראיות שהוצגו על ידי המאשימה.

10. הנאשמים חתמו על הסכם מול חברת עמידר לרכישת דירת רחובות. הוצגו תדפיסי חשבון בנק ומסמכים מבנק איגוד לפיהם יצרו הנאשמים מצג, כי מדובר בדירה שלהם ולא דירה בה הם מחזיקים בנאמנות עבור אביו של הנאשם. בין הצדדים מחלוקת, האם הנאשם מסר טופס דיווח ובו סימון של הצהרת נאמנות בזמן אמת או שהסימון הוסף בשלב מאוחר יותר. לשיטת המאשימה, בעת הדיווח על העסקה לא היה סימון של הצהרת נאמנות ואף הצהרת הנאמנות עצמה צורפה לתיק בשלב מאוחר יותר. ההלוואה שניתנה על ידי בנק איגוד הייתה על בסיס המידע שהנאשמים הם בעלי הדירה וזהו אף המצג שהוצג לעמידר בכל תהליך רכישת הדירה. דהיינו, הנאשמים יצרו מצג שדירת רחובות נרכשה על ידם והם בעליה ומנגד מול עיריית רחובות אכן הצהירו הנאשמים שזו מוחזקת בנאמנות עבור אביו של הנאשם ואף צירפו את הצהרת הנאמנות כבר בראשית 2007.

קיומה של ראייה הסותרת את תיזת המאשימה אין בה לאיין מכל וכל את הראיות שעל בסיסן טוענת המאשימה למיחוס לנאשמים בכתב האישום. בהינתן הראייה המסבכת לפיה יכול שהצהרת הנאמנות הופקה ונמסרה בשלב מאוחר יותר, יש לחייב את הנאשמים למסור את הסבריהם לפער בין המסמכים והמידע השונה שנמסר על ידם לגורמים השונים.

בנסיבות אלה, יש מקום לחייב את הנאשמים ליתן הסברים לפערים בין הראיות מהן ניתן ללמוד שהם בעלי הדירה ברחובות לבין הראיות הסותרות, לפיהן מדובר בדירה שהוחזקה בנאמנות עבור אביו של הנאשם.

איני מכריעה בשלב זה האם עדותה של בת חן מסייעת למאשימה או להגנה וגם זאת ייעשה במסגרת הכרעת הדין, אך לעת הזו לא ניתן לשלול שיש בעדותה לסבך את הנאשמים, כפי שטענה המאשימה בשים לב למיעוט המידע שהיה בידי העדה לגבי העסקה, העדר רישום הערת אזהרה ואי עמידה בתשלומים בהתאם לקבוע בהסכם.

11. נוכח כל האמור לעיל ומבלי לקבוע מסמרות לגבי התוצאה הסופית בתיק, אני סבורה שדי בתשתית הראייתית שהציגה המאשימה כדי לדרוש את הסברי הנאשמים ועל כן אני דוחה את הבקשה ומחייבת אותם להשיב לאשמה.

12. פרשת ההגנה תישמע כקבוע (19.10.22).

המזכירות תשלח לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ז' תשרי תשפ"ג, 02 אוקטובר 2022, בהעדר הצדדים.